

my, zo su jich runje kóžde třeće lito telko mejskich brukow. Kajku podobu hute maja, to wěmy, tuž njebjebarny je wopisać; zexna-
 ješ wšak mejske bruki hwydom na jeje brunej barbje. Wosebje škódnny a
 zničacy je za nje dešć, potom hinu wone z hysacami a z hromadami wi-
 dkiš je potom pod štomami lěčć.

Józef Jakubaš.

Tri złote wlosy dčěda hšowědy.
 (Po čěskim).

Běse: njeběse: běse jónu kral, kotryž smjerć rady do lěsa
 na hójnku dčěse. Jónu pak nětk tak daloko za jelenom honiše, zo so
 skónčnje zabłudki. Běse samr — samlukki, noc so hižo bližese a chcysě
 swój khlódnny, čěmny přez horcu zemju štenjer kryc; a tak běse kral
 wjesoty, zo skónčnje po dohlim wokolo bludkenju khudu, mólčku khexku
 nadenědké. Tuta slušese wuhelnikarjej. Kral wězo huteho prošese, zo by